

BAYAT

№ 46 (627)

Nüsrət
Kəsəmənli

Sən demə təzədən sevmək olarmış...

Sən demə təzədən sevmək olarmış,
Tale də təzədən gülə bilərmiş,
Küsüb gözüyaşlı gedən məhəbbət
Peşiman-peşiman dönə bilərmiş.

Ürək bulud kimi boşalırsa da
Demək bulud kimi təzədən dolur.
Sonuncu şöləsi titrəyən şamdan
Ayrı bir şamı da yandırmaq olur.

Sən demə təzədən sevmək olarmış,
Köhnə yaraları vaxt, zaman silir,
Kəsilən budaqla ölən ağaclar
Təzə pöhrələrlə dirilə bilir.

Ağlaya-ağlaya dünyaya gəlib
Biz ana südüylə gülməmişikmi?!
Hər axşam sapsarı batan günəşi
Hər səhər təzə-tər görməmişikmi?

Sən demə təzədən sevmək olarmış,
Sevgi fürsət deyil quş kimi uça.
Nə də kölgədir ki,
Qaçasan qova,
Ya da sən qovasan
O səndən qaça...

Çıxarsan qəlbindən ötən sevgini,
Bir gün də tənhalıq sıxacaq səni.
Kiməsə etdiyin yaxşılıq kimi
Məhəbbət qarşına çıxacaq sənin.

İlk sevgi yuvadan düşən quşcuğaz,
Körpə qanadları pöhrələnməyib.
Məcnunun ahiylə uçan məhəbbət
Min hiylə əliylə yerə enməyib...

Mən ki görməmişəm sevgini susan,
Məhəbbət zirvədə bəslənən qarmış.
Kim deyir bir dəfə sevilir insan,
Sən demə hər zaman sevmək olarmış...

Biri vardı, biri yox...

Uşaqlar neçə ki körpədirlər, ana
laylasına uyuyurlar.
Elə ki bir az böyüdülər, axşamlar
atalarından nağıl istəyirlər.
Mənim bildiyim nağıllar isə çox deyil.
Axşamların birində nağıllarım qurtaranda
fikirleşdim ki öz taleyim
nağılını söyləyim...

Olan olub, keçən keçib bəlkə də,
İndi daha kövrəlməyin yeri yox.
Ömrüm boyu belə gəlib mənimki
Əvvəlindən biri vardı, biri yox.

Uzaqdaydı mən istəyən ocaqlar,
Urəyimdən gəlib keçdi sazaqlar.
Atalıydı, analıydı uşaqlar,
Bizim evdə biri vardı, biri yox.

Gözlərimə doldurmuşam yağışı,
Bir köynəkdə çıxarmışam mən qışı.
Şalvar-pencək geyinirdi tay-tuşum,
Məndə isə biri vardı, biri yox.

Üzüm güldü, tələbəyəm deyəndə,
Sıxılırdım dost pencəyi geyəndə.
Müəllimlə dil tapa bilməyəndə
Qiymətimin biri vardı, biri yox.

Qəlbim yandı ilk sevgimdən, eşqimdən,
Dara düşdüm, əl ummadım heç kimdən
Məclislərdə can deyib can eşidən
Dostlarımdan biri vardı, biri yox.

Mən orduya nələr görüb getmidim,
Ürək alıb, ürək qırıb getmişdim.
İki qıza könül verib getmişdim,
Qayıdanda biri vardı, biri yox...

Uzaq gəzdi əmi, dayı, bibilər,
Sözarası mənə "evlən" dedilər.
Nişan üçün iki şey istədilər,
Məndə isə biri vardı, biri yox.

Vaxt gələcək bu günü görəcəksən,
Çox suala gözünü döyəcəksən.
Vaxt gələcək sən özün deyəcəksən,
Deyəcəksən: "biri vardı, biri yox!"

Nə biləydik...

Nə biləydik bu sevginin sonu yox,
Nə biləydik dünya belə dönəcək.
Nə biləydik sevgi adlı bu qonaq
İkimizin aramızda öləcək...

Ulu sevgi göydən yerə endimi,
Nə dayandı yolumuzun üstündə?
Bu məhəbbət soyuduqca sən demə
Can verərmiş qolumuzun üstündə.

Hər görüşə sürünürdü ayaqlar...
O çəmənlər - bir baharlıq səməni.
Dodaqları yandıranda dodaqlar
Urəyimiz üşüyürmüş deməli.

Əyləncələr qoymadı ki göz açaq;
Hər istəyi biz beləcə bitirdik.
Payız gəldi toy-bayramla, biz ancaq
Yarpaq-yarpaq günümüzü itirdik.

Şirin oldu yalanların zəhəri,
Həqiqəti gizləmişik həmişə.
Sevgililər oyaq açdı səhəri.
Biz axşamı gözlemişik həmişə...

Yuxu gördük... gah qorxulu, gah da şən,
Boğdu bizi tərəddüdlər axarı.
Yuxularda əllər gördük birləşən,
Nə yozduqsa hicran oldu axırı...

Nə biləydik bu sevginin sonu yox,
Nə biləydik dünya belə dönəcək.
Nə biləydik sevgi adlı bu qonaq
Üzümüzə baxa-baxa öləcək...

Mənim bu şəhərdə kimim var axı...

Mənim bu şəhərdə kimim var axı;
Hər qapı döyməyə əlim gəlməyir.
Üzümü taleyə tutub gedirəm,
Tale də həmişə üzə gülməyir...

Ayağım altında tanış səkilər,
Önümdə açılan mənzərə bozdur.
Çoxdan köhnəlibdir əynimdəkilər,
Nə qədər çırpısam da
yənə də tozdur.

Gözdən oxuyuram bic tərifləri,
Məqsədli sağlıqdır hirsimi boğur,
Kiminsə başlayır həsəd ağrısı,
Mənimçün telefon hədəsi doğur...

Mənim bu şəhərdə kimim var axı;
Taleyin verdiyi paya - paxıllıq,
Boyu ki mən özüm qazanmamışam,
Allahın verdiyi boya - paxıllıq.

Mənim bu şəhərdə kimim var axı;
Köhnə məhəbbətin qız tanışları...
Hər səhər gördüyüm oyaq bir yuxu,
Salam tanışları,
üz tanışları...
Bir də ilhamımın tanış nəfəsi,
Onun da küsülü anları çoxdur,
Həftənin beşgünlük qazanc qəfəsi, -
Bəs edər...
Nəfsimin gözləri toxdur...

Mənim bu şəhərdə kimim var axı,
Bu ömrün sonuna gümanım azdır.
Səyyah ayaqlarım,
fəhlə əllərim,
Bir də ki dünyaya baxdığım gözdür;
Çiçəkləri görür,
tikanı görmür,
Üstünə fırlanan sükanı görmür,
Uşaq güldürməyə kökə axtarır,
Əlindən alınan tikəni görmür...
Yaxşılar yolunda çıraq kimidir,
Yamanlar tülkütek pusquda durub.
Sevinc də bir şüşə araq kimidir,
Onu da vərdişli əyyaşlar vurub...

Sizə güvənirəm, yaxşı adamlar,
Sizin adınıza gəlmişəm bura.
Qardaştək, oğultək qoruyun məni,
Bir insan ömrünü vurum axıra;
Mənim bu şəhərdə kimim var axı...

Ağlama, Təbrizim, ağlama

Demə yollar uzaqdır,
Araya bir çay düşüb;
Vüsal kimin qisməti,
Bizə həsrət pay düşüb.
Birimizə göz yaşı,
Birimizə toy düşüb;
Danış, ucadan danış,
Sən dilini bağlama.
Ağı dediyin bəsdil,
Ağlama, Təbrizim, ağlama

Ölənlər torpağındır,
Bizə sağlar qalıbdır.
Baxıb köks ötürməyə
Qarşı dağlar qalıbdır.
Bir gözümüz gülürsə,
Biri ağlar qalıbdır.
Şil gözünün yaşını
Urəyimi dağlama,
Ağlama, Təbrizim, ağlama

Bu torpağın üstündə
O taylı, bu taylıyır.
Torpaq ki ömür deyil
Necə gəldi paylayağ.
Nə qədər "qardaş" deyib
Uzaqdan haraylayağ,
Ucalt haqqın səsinə,
De sözünü, saxlama,
Ağlama, Təbrizim, ağlama

Bəlkə bənövşəmizi
Bu nisgil, həsrət əyir.
Araza körpü üçün
Torpaq oğul istəyir.
Sənə əl uzadıram,
Əlim məftilə dəyir.
Sən güvən öz ağlına
Döyüşkən, düz ağlına,
Ağlama, Təbrizim, ağlama

Çoxdur dil pəhləvanı,
Sözdə aşib-daşıyıq,
Bu günahsız Araza
Neçə günah qoşuruq.
Vətənin ortasında
Məftilə dolaşıyıq;
Bir də bax dünəninə
Kimsəyə bel bağlama.
Dur ayağa, "Vətən" de,
Ağlama, Təbrizim, ağlama!..